

ASSOCIATION DES DOIGTS DE FEE/Käden taidot ry. Nukkenallemuseo, Ranska/ jäsenmaksu
aikuinen 22€ ja nuori 12€

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France (OP553902-213402)
tel.04 66 83 19 57 web: <http://myoldbear.free.fr> ; www.20six.fr/museopaivakirja
HEI, 25.6.06

Viime viikot minulla on ollut pää ihan pyörryksissä. Nyt minulla lopultakin on se auto! Ostin pari viikkoa sitten käytetyn Peugeot 205, sitä on hyvä ajaa. Mallia 1991, 170 000km ajettu, 4 hevosvoimaa. Maksoin 800Euroa+ muutama korjaus. Siisti auto. - Olen harjoitellut joka päivä, niin sitä ajokokemusta, rutiinia tulee, muuten se on stressaavaa. Olen ajanut noin 315km kaikkiaan parin viime viikon aikana.

Puoli vuotta on taas kulunut viime kirjeestä. Tänä vuonna ei ole ollut mitään erikoista suurta uutista. Museo- ja yhdistyselämä jatkuu hiljakseen. Vaikka toisaalta esimerkiksi internetin ja « Unelmani Etelä-Ranskassa » kirjan myötä on tullut paljon mainosta, mutta se ei konkreettisesti näy ainakaan vielä. Museokävijöitä ei ole ollut viime vuotta enempää.

Suomen Nukke- ja Nallelehdessä oli kolmen sivun mukava artikkeli kirjastani. Kun olin lukenut tuota lehteä, ajattelin, että minulla ei ole kokoelmassani maailmankuulua saksalaista Steiff-nallea, vaikka tämä on museo. Siitä tuli vähän paineita. - Tuumasta toimeen. Aloin ottamaan selvää hinnoista. Tänä keväänä minulle on tullut tutuksi internetin eBay-huutokauppa. Siellä on hyvät jokamiehen markkinat. Keräilijälle ehdoton löytöpaikka. Sieltä Saksan eBaystä tänne museoon löysin kaksi kohtuuhintaista Steiff-nallea. Toinen 1910-luvulta ja toinen ehkä 1940-luvun paikkeilta, tai vanhempi. Edellisellä on vielä Steiff-nappi korvassa. Lisäksi hankin Käthe Kruse nukken Saksan eBaystä. Se on 1950-luvulta. Olen investoinut vanhoihin leluihin kuluneena vuonna ainakin 3000euron arvosta. Museossa pitää olla katsomista, kun nyt on oikein kirjakin siitä olemassa. Kokoelmassa alkaa olla aika paljon jo erilaisia kuuluisia tunnettuja nalle- ja nukkemerkkejä eri maista. Yli 700 artikkelia kaikkiaan. Siitä on 75 % vanhaa ja 25 % käsityötä. T.s. päinvastoin kuin alussa vuonna 2000. - Museolla ei ole tulevaisuutta ilman kokoelman kasvua.

Myoldbear-sivuilla on tilastojen mukaan 8396 käyntiä vuoden aikana (viime heinäkuusta tähän kesäkuuhun asti). Se on suuri määrä! Ensimmäisenä vuonna 2004 Myoldbear-sivujen käyntimäärä pysyi kauan alhaisena ennenkuin alkoi nousta huomattavasti. Olen lisännyt sinne jatkuvasti uusia linkkejä, yms., ne monipuolistavat sivuja ja saavat ihmiset kiinnostumaan. Viimeksi lisäsin sinne mm. www.anticorrida.org Ja kerroin siitä myös ranskalaisessa blogissani. Täällä härkätaistelut kuuluvat paikalliseen kulttuuriin ja se on melkein tabu. T.s. ei saisi vastustaa valtavirtaa. Mutta minusta päinvastoin, täytyy uskaltaa vastustaa. Ei saa mennä virran mukana mihin vain. Yhdistyksenä voi ottaa kantaa. Eläinten suojelusta siinä on kyse.

Yhdistyksen budjetista puheenollen. Menoja oli toukokuun loppuun mennessä 839.97€ . Tuloja oli 340.61€. Joten tilanne pysyy samana kuin ennenkin, koska kävijämäärä ei ole lisääntynyt. Viime kirjeessä kirjoitin, että kunta myönsi 261, 07€:n subvention tälle yhdistykselle viime syksynä. Nyt täytyy korjata uutinen. Kunnalta soitettiin maaliskuussa, veroilmoitusten jättöaikaan. He sanoivat löytäneensä virheen kirjanpidossa, tämän yhdistyksen tilille oli vahingossa laitettu tuo summa. Joten kunta pyysi sitä nyt takaisin. - Maksoin sen kunnalle ja lahjoitin saman summan yhdistykselle. Ei tämä kunta mitään subventioita tällaisille ulkomaalaisyhdistyksille myönnä. Siinä sen näki. - Tämän kylän kunnantalolta ei kannata mitään odottaa. Sieltä on tullut vain huonoja uutisia, totta puhuen. - Mutta mitäs siitä. Jos on huono onni tänään, huomenna voi olla taas jo hyvä onni. Olen sen huomannut.

Retkeilymajan Sébastien, joka on ollut hengessä mukana alusta alkaen, hän kävi täällä museossa katsomassa pitkästä aikaa. Meidän keskustelun tuloksena minun piti mennä yhteen viereiseen naapurikylään, Atuech'iin, kunnantalolle tekemään treffit sen kunnanjohtajan kanssa. Se kylä olisi nimittäin hyvä uusi sijaintipaikka museolle ja siellä on autiona vanha nätti posti puolimatassa

täältä Anduzeen päin. Niin minä menin sinne ja sihteeri oli jo hyvin ystävällinen. Saa nähdä, tuleeko siitä mitään. Maanantaina on treffit. Uusia mahdollisuuksia museolle. - Joka tapauksessa täytyy luoda uusia kontakteja varsinkin naapurikuntiin. Anduzen turistitoimistosta on tullut jo hyvä yhteistyökumppani sen jälkeen, kun liityttiin heidän yhdistykseensä pari vuotta sitten. Ja Languedoc Roussillonin turistikomiteasta myös. Tänä vuonna he ovat tilanneet paljon museomainoksia, niitä on mennyt enemmän kuin koskaan ennen.

Huhtikuussa olin Uzèsin lelumuseon nalletapahtumassa. En oman nallestandin kanssa, vaan ihan vierailijana. Siellä on tehty suuret muutokset sen jälkeen, kun viimeksi kävin vuonna 2001. Tulvavahinkojen jälkeen kaikki oli remontoitu. Kokoelma oli monipuolistunut. Nyt tyttöjen leluja oli yhtä paljon kuin poikienkin. Ennen se oli toisin. Nallejen määrä oli valtavasti lisääntynyt, varsinkin ranskalaiset merkit olivat hyvin edustettuina. Näkee, että nallemuoti ja -harrastus on tullut Ranskaan. Vuonna 2001 ei siellä ollut kuin ihan muutama nalle, nekin olivat aika uusia.

Yhdistyksen jäsenmäärä on sama kuin ennenkin. Toivon mukaan tänä vuonna tulisi uusia jäseniä « Unelmani Etelä-Ranskassa » kirjan mukana. Joka tapauksessa sen avulla voi tavoittaa enemmän ihmisiä kuin esimerkiksi internetin avulla. Kirjan ideana on matka-, tai elämäkokemusten kertominen, jakaminen. - Yhdistysaate. Jakamisen ilo.

Tammikuussa aloin ranskankielisen blogin. Sen vaikutusta ei ole vielä näkynyt. Olen seurannut sen tilastoja, lukijoita on aika hyvin. Minusta on mukavaa, kun sen avulla voi saada äänensä kuuluville. Internet on vähän niin kuin kansanradio.

Huhti-kesäkuussa olin Suomessa. Toukokuun alussa ilmestyvään loimaalaiseen Merkkisavu-lehteen tuli pieni artikkeli kirjastani. Siellä Loimaalla ovat melkein kaikki koulumuistot ja koulutoverit. Saa nähdä, tuleeko kukaan tänne Etelä-Ranskaan katsomaan. Ehkä joskus. Se olisi mukavaa.

Juuri ennen paluumatkaa Ranskaan kävin Virossa Erja-ystävän kanssa. Helsingissä asuessani me kävimme katsomassa kaikki hienot näyttelyt. Viroon piti päästä, koska Tartossa on lelumuseo. Mutta oli vähän huono tuuri, museo oli kiinni. Toisaalta sinne täytyy päästä uudestaan. Tallinnassa oli kylläkin yksi pieni nukkemuseo, jossa me kävimme. Kyllä Viro oli muuttunut paljon siitä, kun kävin siellä viimeksi Erjan kanssa 1983! - Tältä Viron matkalta tuli kokoelmaan venäläinen Pakkasukko (paperimassaa, 1950-luku) ja balalaikkaa soittava puukarhu tanssivine jäniksineen. Luin ennen matkaa kirjan « Sankarilliset lelut » , Mia Heinimaa, Atena Kustannus, 2005. Siitä kirjasta saa hyvän kuvan sosialististen maiden lasten maailmasta.

Kesäsesonki lähestyy. Valmistelut ovat alkaneet. Jos olisi enemmän tilaa, voisi vaihdella näyttelyitä, keksiä uutta. Nyt on sama koulunäyttely kuin ennenkin. Maalasin uuden museokyltin, jonka vein Bambupuiston tienvarteen. Siellä oli ennestään jo pieni kyltti, mutta nyt vaihdoin sen isompaan. Museokyltit tuovat eniten kävijöitä museoon. Se on paras mainos.

Heinäkuun 19.päivänä siskot ja Tarja-ystävä tulevat Ranskaan. Menen heitä Pariisiin vastaan. Käyn samalla katsomassa Pariisin nukkemuseon, jossa en ole käynyt.

Syksyllä on ohjelmassa lokakuussa kansainvälinen nukketapahtuma Marseillessa, jonne varaan standin. Menen sinne nallejen kanssa. En ole ollutkaan aikoihin. Tuo Marseillen tapahtuma on hyvä, koska siellä on enimmäkseen vanhoja leluja.

Seitsämäs museovuosi on menossa. Kaikin puolin tilanne ei ole vielä kovin kehuttava, mutta paljon on aihetta olla jo kiitollinen ja iloinen. Muistan, kun 1960-luvulla Tarvasjoella Jaakolassa asuessamme, kerran isä istutti hopeapajun taimen pihalle. Sitten vuonna 1966 koko perhe muutettiin toiselle paikkakunnalle, Ypäjälle. Vuosia myöhemmin, kun joskus mentiin Turkuun Tarvasjoen kautta ja kuljettiin entisen kotipaikan ohi, minä ihmettelin nähdessäni Jaakolan pihalla tuon jo vanhaksi tulleen hopeapajun, miten se oli kasvanut suureksi ja kauniiksi! Vuosikymmeniä oli

kulunut.

- Elämässä täytyy istuttaa « puita ».

HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE!

Tervetuloa tänne katsomaan!

terv. Ulla-Maija Suonpää

Puheenjohtaja KÄDEN TAIDOT RY

Behind the dream

It`s fun to plan a garden

In beauty all arrayed,

But lovely dreams will not come true

Without the fork and spade.

The friendship book, Francis Gay, 1969
